

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 5 * 29. ledna 2006 * Cena 6 Kč

Téma týdne

Vzdělávání:

**HITS – rozhovor
s dr. D. Tonzarem**

CČSH a HTF UK

Prof. dr. Z. Kučera

HUSŮV INSTITUT TEOLOGICKÝCH STUDIÍ JE OTEVŘEN VŠEM ČLENŮM CÍRKVE

Husův institut teologických studií v současné době jedná s brněnskou diecézí CČSH o možné spolupráci v oblasti vzdělávání a zřízení detašovaného pracoviště. Zeptali jsme se ředitele institutu dr. Tonzara, jaké novinky HITS v dalším kalendářním roce připravuje.

Vzdělávání duchovenického dorostu je pro naši rozvíjející se církev velmi důležité. Proto v současné době připravujeme nabídku sjednocení vzdělávacích programů jednotlivých diecézí. Chceme nabídnout i ostatním diecézím naší církve možnost usku-tečňovat v rámci svých kazatelských kurzů program teologického minima nebo vyššího odborného vzdělávání. Spektrum uchazečů a studentů HITS je skutečně široké (věkově, dosaže-ným vzděláním, motivací ke studiu), a proto institut nabízí několik modu-lů studia, které mohou vyhovět požadavkům výše uvedeného spektra. Velkým přínosem pro mě osobně i pro pedagogy je vzniklé společenství, které se na HITS mezi studenty a vyučujícími vytvořilo.

HITS bude mít tento rok první absolventy. Jaký bude jejich vstup do praxe?

Mnoho z nich již v církevní praxi působí. Těší mě, že studenti posílí všechny diecéze naší církve. Mrzí mě, že někteří duchovní se na "nové posily" nedívají příliš nadšeně. Lze si jen přát, abychom se společně pokusili vybudovat opět takové společenství církve, které svým životem osloví širokou veřejnost a pomůže k promě-ně chování a jednání lidí v celé spo-lečnosti. Naše ambice musí jít ruku v ruce s Kristovým: „Jděte do celého světa a získávejte mi učedníky.“

Před několika lety jste v Českém zápase publikoval článek s provo-

kujícím názvem: „Je čas povstat k boji, aneb spanilá jízda k člověku dnešní doby.“ Je HITS bitevním polem?

Ne, to rozhodně ne! Bitevním polem - v dobrém slova smyslu - je celá naše společnost a v ní ti, které můžeme oslovit naším životem, příkladem, chováním, naší sousedé, známí, blízcí i vzdálení. Život (naše působení) v tomto světě je příliš krátký na to, abychom stále vedli války a boje. Naším jediným "bojem" musí být snaha nás samých obstát před Kristem. HITS by se měl pokoušet k této službě připravit každého absolventa. Musíme být onou "solí země" a HITS by měl dát vybavení k oné "slanosti". Čas, kdy nás brzdily vnitřní nepokoje, již našťestí odezněl, a tak přichází doba, ve které bychom měli prokázat, že zvěst, kterou neseme, také skutečně naplňujeme!

V poslední době jste se společně s pražským a brněnským biskupem zúčastnil jednání s rektorem UK a vedením HTF UK. Došlo v jednání s naší fakultou k nějakému posunu?

Na fakultě byla v posledních letech zvláštní atmosféra. V minulém roce se dokonce na několika nástěnkách objevilo smuteční oznámení, že CČSH zemřela. Za několik dní pak zase všude viselo heslo " pryč s teologií, pryč s církví". Je to paradoxní situace. Jako kdyby na lékařských fakultách viselo na nástěnkách "pryč s anatomii" nebo na právnické "pryč s právem".

Studenti a učitelé HITS na studijním pobytu v Berouně.

Nevím, kdo měl tehdy zájem na této akci. Po druhém jednání u rektora Univerzity Karlovy jsme zjistili, že požadavky církve jsou desinterpretovány. Požadavky církve vůči HTF jsou nejliberálnější ze všech teologických fakult v republice. Přitom na zasedání předposledního Akademického senátu UK HTF zazněl od jednoho člena názor, že změna názvu fakulty na "ekumenická" není tak složitá, a že by o této změně šlo uvažovat. CČSH je prý jen jednou z mnoha církví a nemá žádné výsadní postavení. Takové názory jsou však našťestí jen ojedinělé. Cílem a snahou komise církevního zastupitelstva, která vznikla na jaře 2005 pro jednání s fakultou, je

nastolit nový režim spolupráce CČSH a UK HTF. Zdá se, že i v této oblasti se začíná objevovat naděje na rozvoj a prohloubení studijních programů husitské teologie na Karlově univerzitě.

Na posledním setkání s rektorem padl návrh na vytvoření smlouvy o spolupráci CČSH a UK HTF, podporujete toto řešení?

Spolupráce nemusí být formálně řešena smlouvou. Zákon o vysokých školách a vnitřní předpisy církvi a jejich teologických fakult mohou jasně specifikovat a vymezit jednotlivé potřeby. Nicméně pokud fakulta bude navrhnout kromě úpravy svých vnitřních předpisů a řádů církve ještě "smlouvu o spolupráci", je možné ji vzít v potaz a zabývat se jí. V každém případě je nutné, aby výsledkem všech jednání bylo zkvalitnění výuky husitské teologie – jednooborové, příp. i dvouoborové, směrem k požadavkům budoucího zaměstnavatele (tedy CČSH) a uplatnění absolventů UK HTF na trhu práce.

Pojďme zpět k vyšší odborné škole, do kdy je nutné podat přihlášku a jakou formou bude probíhat přijímací řízení?

Přijímací zkoušky probíhají ve dvou termínech: 11. července 2006 a 5. září 2006 v Praze. Vyplněné přihlášky (www.sevt.cz) je nutné zaslat do 30. června 2006, resp. 31. srpna 2006 na adresu VOŠ HITS, V Tišíně 3, 160 00 Praha 6 – Bubeneč. Přijmout na VOŠ HITS můžeme jen ty uchazeče, kteří mají úspěšně vykonanou maturitní zkoušku. Pro ty, kteří pracují v církvi a maturitu nemají, máme na HITS připravené kurzy tzv. teologického dvouletého minima. Přijímací řízení na vyšší odbornou školu probíhá formou "pohovoru" před přijímací komisí. Při přijímání uchazeče jde především

o jeho motivaci ke studiu, hlubší teoretické i praktické znalosti musí prokazovat studenti až v průběhu studia. **Nemáte obavy, že s ubývajícím počtem absolventů středních škol ubudou i zájemci o VOŠ HITS?**

Nemám. Naše škola primárně nabízí studium uchazečům, kteří se rozhodli studovat ve vyšším věku a kromě své práce musí zvládnout ještě dálkové studium. Jsou to lidé vyzrálí a plně rozhodnutí pro službu v dané oblasti církve. Nicméně i tento potenciál se může vyčerpat, a tak v průběhu jara připravujeme malou "misijní" kampaň do gymnázií a vybraných středních škol, kde nabídneme maturantům novou alternativu jejich uplatnění. Seznámíme je s CČSH a s jejími aktivitami a nabídneme možnost studia při zaměstnání v akreditovaném vzdělávacím programu.

Zároveň připravíme dopis do všech náboženských obcí, kde oslovíme i starší generaci obětavých bratří a sester. Vždyť v řadách našich studentů je nemalé procento těch, kteří začali studovat až po ukončení své dosavadní práce, aby rozšířili své znalosti a mohli pomáhat svým farářům a duchovním ve svých náboženských obcích. Podobně budeme oslovovat střední a mladou generaci našich bratřů a sester, kteří se budou chtít kromě informací z biblických hodin dozvědět více o teologii a o pastoraci, sociální službě, religionistice, službě v Armádě ČR apod.

Zveme všechny zájemce o studium k rozhovoru, při němž jim nabídneme takovou variantu studia, která nezatíží, ale přinese radost a pomůže např. k obnově některých činností našich náboženských obcí. Bližší informace na www.voshits.zde.cz

**Děkují za rozhovor,
Pavel Pánek**

NOVÉ PERSPEKTIVY SPOLUPRÁCE CÍRKVE A FAKULTY

Bratr biskup Mgr. Štěpán Klásek, správce Církve čs. husitské, zaslal členům učitelského sboru Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy, kteří jsou husitské konfese, pozvánku na dialogické sejití s biskupským sborem CČSH, jež se bude konat dne 10. února 2006 v církevní budově v Dejvicích ve Wucherlově ulici. Po létech se opět sejdou představitelé obou institucí v prostorách, jež patriarcha Karel Farský vystavěl jako bohosloveckou kolej, jež se stala útlukem Husovy fakulty ve složitých dobách a k níž mají všichni ti, kteří zde trávili léta vzdělávání, zcela mimořádný vztah. Po čase roztrpčení na obou stranách je iniciativa bratra biskupa Štěpána Kláska počátečním krokem správným směrem. Věčné problémy, jež se v současné postmoderní době otvírají mezi teologickými fakultami a ústředními církví nejen v našem prostoru, ale i v zahraničí, mají naději nalézt optimální řešení

v prostředí základní důvěry a respektu a v kruzích pravdivě a správně informovaných. Jsem přesvědčen, že po překonávání těžkostí za doby státního "vědeckého světového názoru" vstoupila teologie do prostoru neméně obtížného, byť za zcela jiných okolností. Myšlenková, avšak i společenská výzva jiných než křesťanských světových náboženství a politických pseudonáboženství, rozpad hodnotových systémů a problémy globalizace, jež se vlamují i do našeho českého obzoru, vyžadují odvážná teoretická řešení i výrazné praktické kroky na straně fakult i církví. Jako akademický teolog, který přednášel na desítkách evropských univerzit a akademiích a zároveň prožil 50 let duchoven-ské služby v nepatrných věřících obcích, jsem přesvědčen, že v nových dějinných situacích jsme povinni odpovědně a věcně vysvětlovat své postoje a hledat řešení, odpovídající našim tradicím a současným perspek-

tivám. Při nadějném vykročení pokládám za užitečné pro církevní i akademickou veřejnost poukázat na některé klíčové kroky, jež jsem jako emeritní děkan v době zásadního rozhodování po úvahách i modlitbách učinil. Nesta-vím se ani mimo ani nad v současnosti jednajících strany, nýbrž sleduji tím, aby došlo k většímu naslouchání a porozumění. Po různých osobních úsudcích o fakultě a teologii vidím svoji povinnost k některým otázkám ve vší stručnosti se vyjádřit. Některá fakta jsou dnes již dějinná a působí nezávisle na našem úmyslu či úsudku.

1) Inkorporace Husovy čs. bohoslovecké fakulty v Praze za mého děkanátu po hlasování podle kateder starozákonní, novozákonní, historie, systematické teologie a praktické teologie v poměru 3:2 a s plným souhlasem tehdejšího vedení CČSH do Univerzity Karlovy pod jménem Husitská teolo-
Dokončení na str. 3

Mrzák

Z Ostrova vede do skalního města úzká cesta, točící se mezi smyčkami ostružin. Cíl, věž číslo 166 – s podivným jménem Mrzák. Kdo a proč dal stíhlé kamenné baletce tak nepoetické jméno, se neví. Tančí před námi, spáry, zamračené převisy s černými břichy, do běla omšelá boule, lišty, krajky... Očima stoupám vzhůru a odhaduji linii výstupu. Probírám se smyčkami, vybírám, co s sebou vzít nahoru. Uvazuji se na lano. Hmátnu po prvním chytu, přitahuji se, zhoupnu do převisu, drsný kámen chladí v konečcích prstů. Pět, deset metrů... Dávám do spárky první nesmělý uzel, spíš na morálku, ne, že by zachytil pád. Vertikála mě pohlcuje, bezpečí horizontu mizí pode mnou, kolem volný prostor, světlo...

Na vrcholu sahám po krabici z pozinkovaného plechu. Otevírám sešit v černých odřených deskách. „Tuto vrcholovou knížku sem dali horolezci ze Saska roku 1936,“ čtu na titulní stránce. Listuji knížkou: VI. H. Dürichen, E. Joppe, B. Schmidt, 5. 7. 1936 – první zápis. Následují další: skok z vrcholu, podpis – jména odvanutá časem. Záznamy pokračují: 1940... válečná léta. „Lindenbruders“, čtu, datum, šest podpisů, u jednoho jména křížek. Ještě pětkrát nebo šestkrát najdu stejný zápis: Lindenbruders, jmen stále méně, a křížek... Vrcholová knížka hovoří dál: Válka skončila, německé Lipové bratry – Lindenbrudery vystřídali čeští horolezci – Hraničáři. Slouží jim ke cti, že knížku se jmény německých horolezců "neodsunuli" z vrcholu Mrzáka. Asi tušili, že ne vždy si osud a stranu bariéry vybíráme dobrovolně. Pak následovalo dlouhé studenovělečné ticho. V devadesátých letech vrchol Mrzáka zase ožil, horolezci se vrátili, svědčí zápisy ve staré vrcholové knížce. Lipoví bratři byla parta horolezců z okolí Drážďan a vrchol Mrzáka byl jejich "klubovnou". Když někdo z Lipových bratrů zahynul, jeden ze zbývajících vylezl na Mrzáka, živě zapsal, naposled zapsal padlého kamaráda a k jeho jménu připsal křížek. Tři jména snad mohu říci: H. Dürichen, E. Joppe, B. Schmidt. Propadli se do nekonečných ruských plání. Podobně smutný osud potkal Josku Smítka, známého českého horolezce. Na sklonku války se ve Skaláku skrýval před totálním nasazením v Říši. Udal ho český četník. Do konce války zbýval necelý měsíc, když byl v Terezíně popraven.

Letos jsem na webu našel pokračování příběhu z vrcholu Mrzáka – rozhovor s Hertou Veronika Anna Lindner. Narodila se v Sudetech roku 1920. Když vtrhla německá armáda do Sudet, bylo jí 18 let. Povoleno bylo pouze oficiální sdružování mládeže v Říši ovládaných organizacích. Herta hledala vlastní nekonvenční styl života. Před ryčnými oslavami velkoněmecké přehala do skal. Nežítala sama, brzy se kolem ní vytvořila parta mladých lidí, začali si říkat Lindenbruders – Lipoví bratři. Byli mladí a snažili se své mládí žít, jak se v těžké době dalo. „Poprvé jsem se zamilovala. Byla to velká láska, byly to pro mne šťastné dny. Bohužel brzy skončily. Můj chlapec byl odveden v '41 k válečnému námořnictvu,“ vzpomíná Herta. Lipoví bratři neunikli bědnému oku gestapa. Rok nato Herta a její otec byli zatčeni pro podezření z politické činnosti. Herta byla 29. března 1943 odsouzena a zbytek války prožila ve vězení v Mostě. To jí možná zachránilo život, byla z Drážďan. Po válce žila v bývalé NDR, oslavována jako "rudý horolezec", ačkoliv, jak sama prohlásila, její činnost neměla s politikou nic společného. Se svou první láskou se již nikdy nesetkala. V dlaních větru šustí koruny stromů, jako kdysi, vysoko, tam, kam nedolétne pláč, tančí slunce, jako kdysi. Na vrcholu bezvýznamné skalní věžičky se dodnes skrývá smutek. Dokážeme se poučit?

Jan Pacovský

Z kazatelského plánu

4. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Hle, nové učení plné moci!

Nad veršem Mk 1,22 uvažoval dr. František Kovář v roce 1946 výstižně: „Lidé cítili, že Ježíšova autorita je nejen větší a mocnější než autorita zákoníků, ale že je i zcela jiná, odlišná. Oni svou autoritu požadovali a vynucovali, z něho zářila a byla ochotně a radostně uznávána a přijímána. U nich byla vnější, u něho hluboce vnitřní a bytostná.“ – Na zprávu o tom, jak mocně působilo na lidi Ježíšovo učení, navazuje bezprostředně uzdravovací historie. Tím je jasně řečeno: u našeho Spasitele tvoří slovo i čin dokonalou jednotu. Pán Ježíš nic nepředstírá, nenasazuje si vnější líbivou masku. Neusiluje o vlastní prospěch, ale jde mu o plné prosazení Hospodinovy vůle proti všem temným silám. Tak dokazuje přesvědčivě, že byl skutkem poslán Bohem na pomoc nám lidem.

Vstup: Dt 18,15-20

Epištola: 1K 8,1-13 nebo jen 1-6, anebo Sk 5,12-16

Evangelium: Mk 1,21-28

K obětování: 1K 1,30

K požehnání: Ž 47, případně Ž 110 nebo Žd 8,1-6

Modlitba:

Víš, Pane, jak jsou mnohé věci v našem životě zaběhané. Někdy si ani neuvědomujeme, co děláme. Mluv k nám neustále. Čekáme na tvé slovo. Vlož své slovo do našich úst. Uč nás šířit pokoj. Uč nás odpouštět. Přispěj nám svou pomocí, abychom zvěstovali tvou odpouštějící lásku všude, kam přijdeme. Učň z nás dobré žáky Ježíšovy, vždy ochotné osvojovat si jeho moudrost i láskyplné jednání. Kež se u něho učíme jeho životní opravdovosti! Jen tak můžeme i my vystoupit s věrohodným svědectvím před své bližní, kteří teprve hledají pravdu a smysl svého života.

Vhodné písně: 11, 75, 95, 182, 292, 296

K VÝROČÍ NAROZENÍ DR. KARLA FARSKÉHO

Pokračování z č. 4

Vím, že by bylo záhodno, abych uvedl něco z duševní dílny "majstra" Karla Farského. Uvádím podle dokladu index a absolutorium, že bohoslovná studia, jako gymnasiální, absolvoval s vyznamenáním. Většina známek zní eminenter (výborné), jen výjimečně se vyskytují valde bene (velmi dobře). Pozoruji, že tyto velmi dobré známky dávali jen určití pánové; patně ze záslady.

Více v tomto ohledu uvádět si netroufám, neboť by se mohlo jednat jen o vzpomínky velmi kusé, ježto jsme s bratrem k sobě docházeli – já k němu a on ke mně – jenom chvilkově, v seminářsky těsně vyměřených hodinách, byť i dost pravidelně. Podrobnosti by mohli spíše napsat jeho tehdejší kolegové, z nichž nejeden je dnes knězem církve Československé. Celkem mám za to, že by se opakoval obvyklý obraz seminářského života a studia na fakultě bohoslovenké, kde tehdy byl předmětem pozornosti zvláštního druhu profesor církevních dějin (Karel o něm později

píše: "kronikář") dvorní rada dr. Fr. X. Kryštůfek, známý spíše pod jménem "milostpán", kterýžto titul sám si přál, pak přísný dogmatik prof. dr. Pachta a jiní.

Prvních deset let kněžství

V Ostrově

Po prázdninách 1904 nastoupil Karel na svou první "staci" v Ostrově u Karlových Varů (Schlackenwerth). Pamatuji se, jak jsme, když jsem s ním šel do Semil na dráhu – měl jsem v ten čas nějak právě dovolenou, snad jsem pak jel s Karlem přímo až do Prahy, to už nevím – pamatuji jen, jak jsme cestou, zrovna u příkerské kovárny, stloukali určité německé výrazy, jimiž by se Karel v "Němcích" při představování místním veličinám vhodně uvedl. Tehdejší Ostrov nesmíme si představovat jako Ostrov dnešní, kdy je to velmi frekventovaná přestupní stanice k vzrůstajícímu se radioaktivním a radioléčebným jáchymovským lázním, vyhledávaným za dnešní doby hojně i našimi lidmi; dnes i ostrovský

zámek je věnován, jak slýchám, účelům obecně prospěšným a bývá osazen českým živlem, aspoň v létě, a v Ostrově jsou již trvale usídleni čeští státní zaměstnanci česnictva, správy železniční apod. (Psáno roku 1927. Pozn. redakce) Toho všeho tehdy nebylo. V roce 1904 nebylo jáchymovských lázní, nebylo tedy ani dnešního cestovního ruchu v nich. Jáchymov byl tehdy sice staré, ale přece jen podružné hornické město s tabákovou továrnou, kterou zde rakouská vláda zřídila patně na podporu obyvatelstva chudého krušnohorského kraje. A přestupní stanice ostrovská rovnala se svým významem asi tehdejšímu významu lokálky jáchymovské.

Ostrov sám v roce 1904 bylo město úplně poněmčené, právě jako Jáchymov. Tón v Ostrově udávala zámecká vrchnost. Zámek patřil rodině arcivévodů Toskánských, jež vlastnila i zámek v Brandýse n. L. Tehdejší držitel se jmenoval Ferdinand IV.

JUDr. Josef Farský
(pokračování příště)

Nad Písmem

JEŽÍŠOVA AUTORITA V NAŠICH ŽIVOTECH

(Mk 1,21-28)

Vyprávění o uzdravení muže posedlého nečistým duchem v sobotu v kafarnaumské synagoze je svědectvím o Ježíšově autoritě. Tento příběh se odehrál hned zpočátku Ježíšova veřejného působení. Ježíš přichází do synagogy a učí, tedy vykládá svatá Písma. Nebylo tehdy neobvyklé, že v synagoze učil někdo, kdo nepatřil mezi místní církevní autority, neboť na rozdíl od chrámu, kam měli přístup pouze kněží, respektive muži přinášející oběti, a který byl výhradně místem bohoslužebným, byla synagoga nejen místem bohoslužebným, ale i společenským a kulturním. Byla nejen svatostánkem, ale i školou. Příležitost promluvit tam měli tedy mnozí. Vlastně každý dospělý muž.

Ježíš však na rozdíl od ostatních, jmenovitě od zákoníků, učil jako někdo, kdo má moc. Tedy ne jako někdo, jehož autorita pochází ze zákonných norem a předpisů a je podepřena eventuálními sankcemi, ale jako někdo, kdo onu autoritu přímo vyzařuje. Kdo sám je onou autoritou. Kdo je sám zdrojem autority zákona.

Tehdy v sobotu v synagoze v Kafarnaum to bylo všem naprosto zjevné. Ježíšova autorita zapůsobila tak mocně, že se nikdo z přítomných ani nezmohl na námitku, že by Ježíš neměl uzdravovat v sobotu (podle všech tří synoptických evangelií uzdravil Ježíš téhož dne ještě tchyni Šimona Petra a mnoho dalších nemocných a posedlých). S touto kritikou přišli farizeové až teprve později.

Zatím však zůstali všichni ohromeni jeho mocí. Ježíšova autorita zjevně pocházela od Boha a byla tak velká, že se jí museli podrobit i nečistí duchové, které dokázal Ježíš pouhým slovem vypudit. Na místě, kde evangelisté Marek a Lukáš podávají zprávu o uzdravení posedlého v kafarnaumské synagoze, popisuje Matouš ve svém evangeliu uzdravení setníko-

va sluhy. Římský důstojník přichází za Ježíšem s prosbou, aby uzdravil jeho ochrnutého služebníka. Zároveň vyznává svou víru, že Ježíš nemusí vycházet do jeho domu za služebníkem: „Řekni jen slovo a můj sluha bude uzdraven.“ A Ježíš tak činí.

Co mají tyto dva příběhy společného? Autoritu Ježíšova slova. Pouhým slovem uzdravuje i vyhání demony. Hospodin sám do jeho úst vložil svá slova. V tom spočívá Ježíšova autorita: v jeho Slově (spojeném se skutkem lásky). V Logu. A Ježíš je Logos, tedy Slovo, které bylo u Boha, které bylo Bůh. Není bez důvodu, že jsou tyto příběhy o Ježíšově autoritě hned na počátku synoptických evangelií. Také v našich životech má být Ježíšova autorita na předním místě.

Nalezení absolutní životní pravdy a autority v Ježíši Kristu je podle dr. Zdeňka Třítka základem a smyslem křesťanství. Je tedy základem a smyslem pozemského života každého křesťana. Říkáme si křesťané. Zaujímá i v našich životech Božská autorita Ježíše Krista přední místo? A je i na našich životech zjevná? V životě přijímáme různé autority. Některé z nutnosti, jiné z vlastního přesvědčení. Nečistí duchové, které Ježíš vyháněl z posedlých lidí, museli jeho autoritu chtít – nechtě přijímat: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víme, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ Člověk však má volbu odmítnout. Již od stvoření světa Bůh důsledně respektuje lidskou svobodu. Jistě mohl plody ze stromu poznání dobrého a zlého učinit člověku nedosažitelnými. Byl to však On sám, kdo učinil člověka svobodnou bytostí. Bytostí, která má svobodu autoritu Jeho Syna přijmout i odmítnout. Se všemi důsledky. Často přijímáme autority ve falešné naději, že se tím zbavujeme vlastní zodpovědnosti za své činy, za sebe, za svět. Nezabýváme. Přijetí žádné autority, a tím méně autority Božího

Syna, nás nezabývá odpovědností. Neboť zodpovědnost je atributem svobody. A všeobecně známý paradox víry je, že teprve přijetím autority Boží se stáváme plně svobodnými bytostmi. Jako svobodným lidem je nám dovoleno mnohé. I jíst maso obětované modlám. Ale jako plně svobodní lidé, chápající svoji odpovědnost za společenství církve, tak činit nebudeme, pokud by to mělo přinést pohoršení našim bratřím.

Když jsem v úvodu zmiňovala, že tenkrát v Kafarnaum byla Ježíšova autorita všem naprosto zjevná, musím si položit otázku, zda je zjevná i dnes v naší církvi, v našem sboru, v mé rodině, v mém životě, respektive proč zde zjevná není. Proč Ježíšovo Slovo není pro nás nejvyšší normou. Možná si příliš zakládáme na své svobodě Ježíšovu autoritu odmítnout a nechceme přijmout zodpovědnost úplně svobody v "zajetí" Ježíše Krista.

Daniela Šeremetová

**Pane Ježíši Kriste,
ty nám nabízíš svobodu
a my ji často odmítáme
v mylném domnění,
že námi chcíš
manipulovat.
Prosíme, dej nám
dostatek moudrosti,
abychom rozpoznali,
v čem záleží
pravá svoboda
a v čem spočívá
naše zodpovědnost.
Prosíme,
ať je tvé slovo
nejvyšší normou
a zákonem
v mém srdci
a v naší církvi.
Amen**

VÝBĚR USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ ÚR (14. 1. 2005)

♦ **Příprava nové n. o. ČČSH ve Vídni**
Ústřední rada žádá biskupa Hradila, aby připravil do příští ÚR přehled nutných právních kroků k založení NO ve Vídni.

♦ **Lázeňské a prázdninové pobyty pro ČČSH v Německu**

Ústřední rada děkuje za nabídky lázeňských pobytů pro 2 páry v Kurort Gohrisch a prázdninové pobyty pro 2 rodiny s dětmi v Lubminu a 2 rodiny s dětmi v Johnsbachu a tímto nabídku závazně přijímá. ÚR na svém březnovém zasedání jmenuje všechny účastníky výše zmíněných pobytů. DR předají návrhy do 28. 2. 06.

♦ **ČČSH – Diakonie a misie**

Ústřední rada projednala předložené materiály DaM a pověřuje dr. Chytilovou koordinací dalších akcí. Do správní rady jmenuje jako zástupce ÚR ing. Václava Mikuleckého.

♦ **ČČSH – kurzy**

Ústřední rada podpořila návrh naukového odboru ÚÚR ČČSH – Kurs organizační a finanční správy NO ČČSH. (Do příštího zasedání bude doplněna ekonomická rozvaha.)

♦ **ČČSH – Ústřední archiv**

a muzeum

Ústřední rada na návrh ÚA a muzea ČČSH projednala předložený návrh "Badatelského řádu" na základě zákona č. 499/2004 Sb. a tento Badatelský řád schválila.

♦ **Zastupování ČČSH**

Ústřední rada schválila ses. J. Mojžíšovou jako zástupkyni v České bibličké společnosti (ČBS).

Ústřední rada schválila zástupce na valné shromáždění Ekumenické rady církví (VS ERC): ThDr. P. Šandera, mgr. R. Zapletal, mgr. H. Tonzarová.

♦ **Mešní víno**

Ústřední rada vydala povolení vyrábět a distribuovat mešní víno společností Arcibiskupské sklepy a uložila do n. o. napsat doporučení na výrobce v Grmolcích. (Výslovně nesouhlasili: br. biskup Bican, br. ing. Rauš, br. ing. Mikulecký, zdržela se s. ing. Šlězová)

♦ **Kultura**

Ústřední rada neschválila nabídku nákupu díla z pozůstalosti akademického sochaře Karla Lidického – socha Místra Jana Husa – a rozhodla o tom, že postoupí nabídku nákupu náboženským obcím.

♦ **Prodeje, koupě, pronájmy**

Ústřední rada schvaluje znění předložené darovací smlouvy nemovitostí v Hrušovanech u Brna

Ústřední rada projednala předloženou žádost společnosti J.A.R. a souhlasila s umístěním sídla společnosti – na 1 rok.

Ústřední rada schválila dodatek ke smlouvě s Fa Marma Voloshan o ploše společných prostor v čp. 3 ve Wuchterlově ulici.

Ústřední rada projednala výsledek jednání s Českým Telecomem, a.s. a schválila uzavření smlouvy. Doporučuje organizačním složkám ČČSH přistoupit k uzavřené smlouvě.

♦ **Platy**

Ústřední rada uložila diecézím a ÚÚR zpracovat odpovídající platové výměry v souladu se zákonem č. 537/2005 Sb. Ústřední rada projednala a rozhodla o návrhu na úpravu základních platů církevní administrativy od 1. 1. 2006. Ústřední rada rozhodla, že ČČSH bude vyplácet stravné ve spodní hranici uvedeného rozpětí § 5 odst. 1 vyhlášky v roce 2006.

♦ **Vybavení ÚÚR ČČSH**

Ústřední rada uložila řediteli ÚÚR provedení dokladové a fyzické inventarizace majetku ÚR – termín 31. 3. 2006.

Ústřední rada schvaluje zakoupení 1 PC pro sněmovní centrum a 1 pro tiskový odbor a server (za cenu cca 17 000 Kč).

♦ **Personálie ÚÚR ČČSH**

Ústřední rada rozhodla o přijetí ses. Jitky Palčovičové jako kazatelky v ústřední administrativě a o přijetí ing. Marie Bradové do pracovního poměru pro administrativně správní odbor. (1/2 úvazek).

♦ **Různé**

Ústřední rada schválila protinávrh ses. biskupky Šilerové nezabývat se nominací ses. Tomešové do v USA připravovaných publikací.

♦ **Výsledky jednání Ekumenicko-zahranického sněm. výboru (EZSV) přijaté ÚR**

ÚR přijala hlavní body, přijaté na konferenci zástupců evropských církví, konané v prosinci 2005 v Bruselu na téma globalizace a schválila je jako podklad pro jednání delegátky ČČSH na VS SRC v Porto Alegre.

ÚR souhlasila, aby ji ředitel EA Praha a kněz naší církve ThDr. Jiří Silný seznámil s celosvětovou kampaní proti chudobě a spravedlivým obchodem, aby se na základě toho mohla rozhodnout o připojení se k této kampani a pomoci podporou spravedlivého obchodu.

ÚR navrhla, aby z podnětu ČČSH přijalo valné shromáždění Ekumenické rady církví (VS ERC) návrh, aby jeden den v Týdnu za jednotu křesťanů v roce 2007 byl na žádost CEC věnován 3. ekumenickému setkání na téma: "Světlo Kristovo svítí kolem nás – Naděje pro obnovu jednoty v Evropě".

ÚR navrhla, aby z podnětu ČČSH přijalo VS ERC návrh, aby ERC ve spolupráci s ČBK uspořádala na žádost CEC v r. 2006 nebo 2007 regionální ekumenické setkání (v souvislosti s připravovaným 3. evropským ekumenickým setkáním).

ÚR doporučila, aby z podnětu ČČSH přijalo VS ERC EA Praha jako pozorovatele ERC.

ÚR doporučila, aby z podnětu ČČSH přijalo VS ERC návrh obnovy tématu Dekády proti násilí v programech ERC

ÚR přijala stanovisko k připomínkování předloženého dokumentu GEKE dle usnesení EZSV 8/06 a schválila odeslání vyžádaného komentáře.

Hana Tonzarová

ZA HVĚZDOU

*Sedím v jizbě zevšednělé,
čaj si míchám vychladlý,
kolem mlžné sítě víří,
strasti,žaly se mnou dlí.
Opouštím to dusné místo,
spěchám okno otevřít,
venku v tmavé noci vidím
mnohoslibné hvězdy svít.
Ó – jak rád bych všeho nechal
a za hvězdou putoval*

Převzato ze sbírky „Na voze Eliášově – Výbor z maďarské poezie“, která je k zakoupení v prodejně Blahoslav za 70 Kč

*jak tři králi, kteří kdysi
nocí betlémskou šli v dál.
V autě nebo na velbloudu,
nevybírám v prostředcích,
zlato, kadidlo a myrhu
přeblaženě nesl bych.
Cizích zemí sta bych přešel,
cestu zkrťžím celnice.
„Vývoz zlata zakázaný!“
vzkřikne celník velice.
„Kadidlo a vůbec všecko
zabavují pro pána,
aby zdejší vrchnost byla
řádne oslavována!“
I když stokrát zastaví mě,
projdu stezkou nejtíšší,
bez zlata a bez kadidla
navštívím Tě, Ježíši.*

*Ach – a než bych takto došel,
kam mě vede cesta tmou,
Ty už na kříži bys visel,
samá rána na nohou.
Chtěl bych kadidlo a zlato
spat kolem jeslí Tvých,
zatím bédnou trošku myrhy,
hořkovonnou trošku myrhy
vleji do ran krvavých.*

Mihály Babits

NOVÉ PERSPEKTIVY SPOLUPRÁCE...

Dokončení ze str. 1
gická fakulta (jenž odpovídá jazykové-
mu úzu i konfesní povaze teologických
fakult v zákonodárství ČSFR a nástup-
nické ČR) proměnila v r. 1989 nejmen-
ší bohosloveckou fakultu o asi 30 stu-
dentech v teologickou fakultu největší
v Česku dnes o cca 1 000 studentech.
Z toho plyne, že od r. 1990 absolvoval
nauku husitské teologie počet vysoko-
školáků, který je srovnatelný s počtem
všech absolventů od r. 1924. Tento
důsledek čeká na misijní využití ve
formě srazu absolventů nebo pod.

2) Po jednání s tehdejší biskupským sborem, s nímž měl náš profesorský sbor společné schůze, a s ústřední radou – byl jsem do r. 1992 a v dalším volebním období do r. 2000 jejím členem – došlo k rozšíření oborů na HTF o judaistiku, religionistiku, filozofii, pedagogiku a psychosociální studia. K tomuto kroku jsem byl inspirován názory prof. Statečného z r. 1906 (sic!) o bohosloveckém vzdělání, jež jsme se spolupracovníky zasadili do současného rámce. Smyslem reformy bylo prohloubení bohosloveckého studia zejména o judaistický a filozofický úhel a rozšíření praktického vybavení posluchačů ke službě v současnosti. Historik UK dr. Kunštát postřehl význam učiněné koncepce a v Dějinách UK hovoří o "alternativní teologické fakultě". Připomínám, že jde o naplnění touhy otců zakladatelů. O správnosti tohoto rozhodnutí svědčí – vedle nárůstu počtu studentů – i skutečnost, že obdobné programy přijaly v současnosti všechny teologické fakulty v ČR (také HITS) a pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové.

3) V Hradci Králové došlo poprvé k přenesení výuky zásad husitské teologie mimo naši teologickou fakultu. Jejimi nositeli jsou naši absolventi a kněží. Katedra charitativní práce a náboženské výchovy sídlí – bohudíky – v prostorách areálu naší církve, což zjednává místní diecézi a biskupovi dobré image v očích zdejší elity.

4) Pro fakultu jsme získali vlastní budovu na Pankráci. Po uprázdnění 3. až 6. patra bohoslovecké koleje, postavené pro tento účel Karlem Farským, jsem usiloval, aby byly pokoje navráceny původnímu kolaudačnímu určení, tj. ubytování bohoslovců. Alternativou bylo, aby ve Wuchterlově ulici zůstal děkanát nebo jiná součást fakulty. Finanční realnost záměru bohoslovecké koleje mohou potvrdit členové tehdejšího senátu a ředitel Husitského bohosloveckého semináře na Žižkově.

5) Z naší iniciativy došlo k převodu budovy v Roháčově ulici z rukou Lidových milicí a OV KSČ do užívání bohoslovecké fakulty. Realizace církevního a akademického areálu, o niž po r. 1945 usiloval tehdejší žižkovský farář dr. Hovádek - Horský a předseda RST dr. Ladislav Šimšík, se neuskutečnila.

6) Pokusili jsme se sémanticky vágní pojem "československá teologie" (po vzoru po r. 1918 užívaného pojmu "teologie ČČSH" nahradit v akademických a ekumenických kruzích srozumitelným názvem "husitská teologie". To se zdařilo: naše teologie vstoupila do povědomí současných teologů českých i zahraničních i veřejných osobností jako husitská. Vytvořila se střednědobá spolupráce s především německými univerzitami. V ohledu personalistické a bibličké teologie – jak to vyjádřil J. M. Lochmann ve své autobiografii – pokračuje kontinuita s usilováním druhé generace učitelů naší fakulty, zejména prof. Zdeňka Trtíka a naplňují se jejich snahy o mezinárodní kontakty.

7) K husitskému charakteru fakulty za mého děkanátu patřilo i konání katedrových schůzí pro duchovenský sbor. Dle potřeby scházeli se biskupský sbor s profesorským a existoval "duchovenský poradní sbor děkana HTF". Právě tak byl ustanoven po dohodě s pražským biskupem studentský farář ČČSH.

8) V reminiscenci na prakticko-teologickou profesuru patriarchy G. A. Procházky drželi prakticko-teologické přednášky patriarcha Špak, biskup Hradský, biskup dr. Hradil, byl pozván i biskup Bican (cvičení z psychologie). Fakulta usilovala i o učitelské působení biskupa dr. Petra Šandery.

9) Pokud jde o mého nástupce na místě děkana po r. 2000, pokládal jsem za přirozené, že po mém děkanátu nastoupí profesor služebně nejstarší. Po mém ustanovení na fakultu v r. 1968 přicházel v úvahu jako následně ustanovený prof. dr. Zdeněk Sázava. Jednal jsem o tom nejméně s ročním předstihem s br. prof. Z. Sázavou i s p. rektorem prof. K. Malým, avšak bezúspěšně. Senátním i mým přáním byli tři kandidáti. O kandidatuře jsem tedy jednal nejprve s kvalifikovanými členy husitské církve doc. dr. Blahoslavem Kovářem, CSc., dále i s doc. dr. Vladimírem Čtverákem CSc. Oba ze zdravotních důvodů odmítli kandidaturu, podobně i prof. dr. dr.h.c. Zdeněk R. Dittrich z Utrechtu. Jiní akademicky kvalifikovaní kandidáti – kněží ČČSH nepřicházeli na základě platných norem v úvahu. V úvahu – podle přirozené posloupnosti – přicházel doktor sesterské evangelické fakulty, habilitovaný prof. J. M. Lochmannem a mnou, prof. Ján Liguš. Vyjednávání především se studentskou komorou senátu se táhla. K úspěšné volbě děkana došlo až za tříměsíční správy fakulty paní prof. dr. H. Haškovcovou po jednání mezi ní a tehdejšími představiteli senátu dr. D. Tonzarem, ThD. a mgr. V. Balkem. Ti jsou o všech okolnostech informováni a mohou sdělit, jaké záruky pro rozvoj Husitské teologické fakulty a husitské teologie od kandidáta vyžádali. Mezi novým děkanem a představiteli ČČSH, patriarchou a pražským biskupem, existoval osobní kontakt. Kéž vykročení bratra biskupa – správce, dojde Božího požehnání.

Prof. ThDr. Zdeněk Kučera

O SBORNÍKU DIALOG NA CESTĚ

Pročetl jsem příspěvky a vidím, že jsou vesměs promyšlené a podnětné, a to z hlubin víry. Právě jejich vzájemná odlišnost a různorodost je dobrá, připomíná biodiverzitu, o níž dnes víme, jak je důležitá pro život a jeho pokračování. Zvláště mě zaujala pádná motta, jdou k jádru věci. Ale ze všeho nejceněnější je samotné téma dialogu. Sám kolem něho kroužím v myšlenkách už řadu let. Krátce: buď se naučíme spolu vsříchně hovořit nebo se časem navzájem pobijeme. Křesťan, který uslyšel Ježíšovo slovo o tříse a břevnu, zde nemůže nepřítakat. Když jsem učil religionistiku na Evangelické teologické fakultě, snažil jsem se vedle obvyklých kritérií zavést navíc "Kriterium zralosti" – systém je zralý (nebo více méně zralý), unese-li kritiku zvenčí i sebekritiku zevnitř a je-li sám schopen sebekritiky. Fundamentalistické přístupy vlastnění pravdy a nenaslouchání jsou (často) projevem strachu "o svou pravdu" a tím i o svou převahu a v posledku o sebe sama, výrazem svého sobectví a nedověry v moc Pravdy samé. – A ještě něco ze života: sedíme u lékaře v čekárně a povídáme si o netoleranci a toleranci. Inu, "misijní příležitost". Tak jsem jako závěr rozhovoru řekl: „Všichni, kdo Pravdu nevládní, jsou moji bratřiči. Naopak majitelé pravdy nechtějí s námi jít cestou, která k Pravdě vede, protože namlouvají sobě i jiným, že už pravdu mají a jsou tedy v cíli. To je jedna z forem starého bludu, který zaměňuje starý a nový věk a vyměňuje Naději za její náhražku. Prvním krokem na pravé cestě je Pokora.“ Milí spoluautoři, přeji vaší práci na sborníku dobrý ohlas.

Jan Heller

Z DIECÉZÍ

Pozvánka

Je to 18 rokov, čo Bratislava dostala duchovnú správu našej cirkvi. Od r. 1939, kedy bol odvolaný generálny vikár Biringier, došlo k zákazu Cirkvi československej na Slovensku a v r. 1987, hoci bolo o to požiadané, som štátny súhlas neobdržal. Je pravda, že mimoriadne obetavý kňaz, brat farár Drtina, dochádzal 12x do roka bez povolenia k bohoslužbe.

V r. 1987 som odprevádzal na jednanie o udelenie štátneho súhlasu brata patriarchu prof. ThDr. Miroslava Nováka a hoci zástupca cirkevného odboru Ministerstva kultúry povedal, že štátny súhlas neobdržím, zasmiali sme sa. Brat patriarcha s jeho príslovečnou úsmevnosťou referentovi Ministerstva kultúry povedal: „Bol som tu v roku 1939 a zažil som, keď bola naša cirkev vyhánaná zo Slovenska.“ A pokračoval: „Čecha do mecha a mech do Dunaja“. Potom ešte dodal: „S Turkom proti Čechom a Židom“. Musím povedať, že som bol jediný, kto sa smial. Referent prihlúplo "zírál" a trval na tom, že súhlas som obdržal až na jeseň v r. 1988.

Aj keď nie som Slovák, cítim sa tu mimoriadne dobre. Nikto mi môj pôvod nevyčíta a dokonca som presvedčený, že mnohí ľudia sú radi, keď počujú češtinu. Cítim sa tu byť doma a pri príchode do Bratislavy zo strany

Poslušne hlásim

Keď som sa pred niekoľkými rokmi pri bežnom rozhovore pochválil, že idem do „basy“, moji priatelia urobili zdese-ne dva kroky dozadu. Až po chvíľke pochopili, že tam idem služobne.

Už 11 rokov chodím k odsúdeným. Počúvam a rozprávam, chválim i karmám. Miesto pre povzbudenie i načerpanie. Ľudský život niekedy zložitý a náročný, niekedy smutný, ale i krásny. Niektoré to vie lepšie, niektoré horšie, ide o to ísť ďalej a navzájom si pomáhať a objavovať to krásne, stretnúť brata, stretnúť Krista. Prvé 4 roky som sa stretával v týždni na skupinových stretnutiach na spôsob biblických hodín a v nedeľu to vyústilo liturgickým stretnutím.

Na nedeľné stretnutia chodí 10 – 30 odsúdených. Podľa vyhradeného času mám niekedy priestor na kolo-kviálne rozhovory. Počas presunu službukonajúceho personálu, ktorý ma vedie z vrátnice na oddiel, preberáme s príslušníkmi problematiku odsúdených. Pri takomto rozhovore sa jeden príslušník priznal, že je pokrstený u „kališníkov“, čo ma potešilo. Od nového roka by som mal služobne vykonávať väzenského kaplána Cirkvi československej husitskej s rozšírenou pôsobnosťou pre viac zborov väzenskej a justičnej stráže na severnom Slovensku.

Dá Boh, aby táto práca mala jeho požehnanie, a Božie kráľovstvo aby zažiarilo v srdciach blúdaciach. Tak mi Pán Boh pomáhaj.

ThMgr. Rastislav Mišura
väzenský kaplán so sídlom v Martine

moravskej teším sa na Babu – tým nemám na mysli niektorú z farníc, ale ide o horu, ktorá je dominantou okolia Bratislavy.

Čo ma však mrzí, je, že sa v 60-tych rokoch podarilo zlikvidovať staré židovské mesto len kvôli Novému mostu, ktorý mohol skutočne stáť inde. Zmizla maurská synagoga, o ktorej zlé jazyky hovoria, že nezavádzala mostu, ale pohľadu na Chrám sv. Martina. Čo je na tom pravdy, neviem, jedno je však isté – je to veľká škoda, ktorú nikto nenapraví.

Jediný svedok židovskej výstavby v danej lokalite je hrobka rabína Chatama Sofera a zbytok cintorína. To všetko v podzemnom tubuse z čistého betónu. Niečo celkom neobvyklého. Cintorín, ktorý je 400 rokov starý, je v objatí betónového funkcionalizmu. Odpočívajú tu aj predkovia Heinricha Heineho.

Bratislavská židovská minulosť, pretáta moderným tunelom, siaha do 13.

storočia. Prepája históriu uhlopriečkou židovských stykov medzi roztrúsenými európskymi ghetami. Môžete povedať: „Chatam Sofer? Nepoznáam.“ Civilným menom Moše Schreiber, rodák z Frankfurtu n. Mohanom sa usadil v Bratislave a napísal 90 prác o židovských zvykoch a teológii. Vychoval stovky rabínov. Bol však aj nežným básnikom. Príďte sa pozrieť, stretnete tajuplné dejiny s ich poetickou krásou židovského diania, ale aj miernym cynizmom a iróniou Heinricha Heineho. Jeho smerovanie začína v Bratislave a končí v Paríži.

Zájdite najprv na naše bohoslužby, ktoré sa konajú každú nedeľu o 9,00 hodine na Konventnej 11 a potom sa nechajte obohatiť zmienou kultúrou a čo viac – celú návštevu môžete zakončiť šouletom v židovskej reštaurácii Chez David pod Hradom.

Jan Hradil

Asistentku pro výuku dětí v oboru keramiky přijme

Husitské centrum o.p.s.,

středisko pro děti a mládež Praha.

HPP, křestní list podm.

Tel. 602 248 861, 608 181 769

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

UZDRAVENÍ POSEDLÉHO V KAFARNAUM

Poznáte, děti, které z následujících vět jsou pravdivé a které ne? Pokud zvolíte správně, snadno získáte tajenku. V případě nejistoty si nalistujte Markovo evangelium 1,21-28.

Když přišel Ježíš s učedníky do Kafarnaum, šel v sobotu do synagogy, aby tam učil.	ANO (N)	NE (M)
Všichni žasli nad jeho troufalostí.	ANO (A)	NE (O)
V synagoze byl také člověk, posedlý nečistým duchem.	ANO (V)	NE (L)
Ten jediný před ním poklekl.	ANO (P)	NE (É)
Zvolal: „Prosím tě, zachraň mě!“	ANO (Í)	NE (U)
Ježíš nečistému duchu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“	ANO (Č)	NE (O)
Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel.	ANO (E)	NE (J)
Nikoho to nepřekvapilo, protože podobné věci dělali běžně i zákoníci.	ANO (Á)	NE (N)
Pověst o Ježíši se rychle roznesla po celé galilejské krajině.	ANO (Í)	NE (N)

(Řešení z minulého čísla: *Budte rybáři lidí*)

Jana Krajčírková

KALENDARIUM – LEDEN/ÚNOR

30. 1. 1611 - Čtyři pluky žoldnů (zhruba 10-12 tisíc mužů) bratrance císaře Rudolfa II., pasovského biskupa Leopolda (pod vedením plukovníka Raméa), vpadly u Vyššího Brodu do jižních Čech, obsadily Krumlov, Budějovice, Tábor, Beroun. V téže době byl do Prahy svolán sjezd českých stavů. Současně byly korunovační klenoty přeneseny z Karlštejna do Prahy.

30. 1. 1751 - Vydána byla rezoluce o oddělení soudní pravomoci od politické. Vymezovala pro Čechy, Moravu a Slezsko pravomoc reprezentací a konsesů.

30. 1. 1901 - Zemřel ve Vídni **Alois Pražák** (* 21. 2. 1820 v Uherském Hradišti) - moravský politik.

31. 1. 1846 - Došlo k slavnostnímu otevření Měšťanské besedy v najatém die-trichštejnském domě ve Voršilské ulici na Novém Městě pražském za účasti J. Jungmanna, F. Palackého a P. J. Šafaříka. Předsedou tohoto společenského, diskusního a vzdělávacího klubu se stal pražský advokát J. Frič. Beseda měla 19 zakládajících, 193 činných a 120 přispívajících členů.

31. 1. 1896 - Zemřel v Praze **Josef Jirí Kolár** - vlastním jménem Kolář (* 9. 2. 1812 v Praze) - herec, režisér, překladatel a spisovatel, který byl přes svou nesnášenlivou povahu výraznou osobností českého divadla, a to nejen jako herec, ale i jako dramatik, dramaturg a režisér.

1.-2. 2. 1951 - Konala se generální synoda duchovenstva naší církve, která sice schválila dosavadní linii činnosti, zároveň však potvrdila rozpory mezi vedením a řadou duchovních.

2. 2. 1421 - Husitské poselstvo bylo přijato polským králem Vladislavem a velkoknížetem litevským Vitoldem. Vladislav II. českou korunu odmítl (obavy z papeže), Vitold byl ochoten jednat dále.

2. 2. 1826 - V pražském Stavovském divadle se konala premiéra první české původní opery Dráteník. Zkomponoval ji pětadvacetiletý kapelník divadla F. Škroup na libreto básníka J. K. Chmelenského.

3. 2. 1896 - Narodil se v Jilemnici **Jaroslav Havlíček** (+ 7. 4. 1943 v Praze) - romanopisec, který patří k nejvýznamnějším autorům českého psychologického románu. Profesi byl úředníkem devizového oddělení Živnobanky. Svůj život musel rozdělit na každodenní úřední práci a výtouženou, nocím zasvěcenou literární činnost. Poměrně pozdě debutoval povídkami vznícené smyslovosti a její tragiky Neopatrné panny (knižně 1943), v nichž se již projevil jeho vypravečský talent a dar analýzy nitra. V jediném dokončeném díle z původně plánované "jilemnické" trilogie, románu Petrolejové lampy (1935, vydány pod komerčním titulem Vyprahlé touhy), které roku 1969 zfilmoval J. Herz, podal dramatický příběh ženy nucené žít s paralytickým mužem. Tragický osud tu slouží jako symbol rozpadu a degenerace měšťanského světa a zároveň je oslavou silné, vitální ženy, schopné vzepřít se osudu. Sugestivním námětem, šílenstvím postihujícím celý rod, je naplněn román Neviditelný (1937). Slabošství, sobectví a zbabělost jsou povahové vlastnosti hlavního hrdiny románu Ta třetí (1939). Naopak smířlivý, epicky čistý a jemně nostalgický je tón jeho prózy

3. 2. 1906 - Zemřel v Praze **Jan Nepomuk Woldřich** (* 15. 6. 1834 ve Zdikově na Prachaticku) - geolog, paleontolog a archeolog, který se významně podílel na studiu diluviální fauny jižních Čech, paleolitu Čech a problematiky megalitických staveb u nás. Jako první u nás dokazoval, že většinou tyto útvary nejsou žádnými záhadnými stavbami, ale mají vesměs přírodní původ.

4. 2. 1781 - Zemřel v Římě **Josef Mysliveček** (* 9. 3. 1737 v Praze) - hudební skladatel, který je považován za největšího českého symfonika 18. století. V cizině se přátelil s W. A. Mozartem a získal přezdívku "il divino Boemo" (božský Čech). Italové si přeložili i jeho příjmení a zvali ho Venatorini. Složil 30 až 40 oper. Dosud se provozuje především jeho oratorium Abraham a Izák, z četných oper pak jen jednotlivé árie.

4. 2. 1931 - U duchcovského viaduktu došlo ke střetu průvodu nezaměstnaných s četnictvem. Výsledkem byli čtyři mrtví a čtyři ranění.

4. 2. 1941 - Narodil se ve Frenštátě pod Radhoštěm **Jiří Raška** - skokan na lyžích. Historického úspěchu dosáhl na Zimních olympijských hrách roku 1968 v Grenoblu, kde získal zlato na středním a stříbro na velkém můstku.

4. 2. 1966 - Zemřel v Praze **Karel Honzík** (* 24. 9. 1900 v Le Croisic) - architekt a teoretik architektury, příslušník meziválečné avantgardy, spoluzakladatel Devětsílu a od samotného vzniku člen Levé fronty (1929). Od prvních návrhů spíše kubistických přešel k purismu, s E. Linhartem, J. Fragnerem a V. Obrtem vytvořil "Puristickou čtyřku".

5. 2. 1766 - Zemřel ve Vídni **Leopold Josef Maria Daun** (* 25. 9. 1705 ve Vídni) - rakouský polní maršál, proslulý vítěz nad pruským králem Fridrichem II. Velikým v bitvě u Kolína (1757), organizátor rakouského vojenského školství a tvůrce rakouské vojenské politiky přelomu 50. a 60. let 18. století.

5. 2. 1796 - Skupina osmi osvícenských aristokratů v čele s hrabětem Františkem Šternberkem (opozičně naladěná proti vídeňskému centralismu) založila Společnost vlasteneckých přátel umění s cílem zříditi obrazárnu a založit výtvarnou školu.

5. 2. 1871 - Panovník jmenoval novou, "masopustní" vládu v čele s hrabětem K. Hohenwartem. Ve vládě zasedali i dva konzervativní Češi (původem) - K. Habietinek jako ministr justice a J. Jireček jako ministr kultu a vyučování. Nový kabinet měl vypracovat oboustranně přijatelné podmínky rakousko-českého vyrovnání. Několikaměsíční jednání vedl ze strany vlády ministr A. Schäffle a ze strany českých liberálů F. L. Rieger, A. Pražák a hrabě Clam-Martinič. Jednání probíhala střídavě v Praze a ve Vídni.

(red)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Vedoucí redaktor: Ing. Pavel Pánek, redakce: Dr. Helena Bastlová, Mgr. Jana Krajčírková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123, mail: cesky.zapas@cesh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz